

X Ips 16/2023

RAZSODILO:

- I. Revizija se zavrne.
- II. Tožeča stranka sama nosi svoje stroške postopka.

OBRAZLOŽITEV:

1. Upravno sodišče Republike Slovenije (v nadaljevanju: Upravno sodišče) je z izpodbijano sodbo na podlagi prvega odstavka 63. člena Zakona o upravnem sporu (ZUS-1) zavrnilo tožbo družbe [redacted] (v nadaljevanju: tožnica [redacted] ije), zoper odločbo Informacijskega pooblaščenca (v nadaljevanju: upravni organ), številka 090-68/2019/3 z dne 7. 1. 2020, s katero je ta ugodil pritožbi [redacted] (v nadaljevanju: prosilka [redacted]), zoper odločbo Agencije za komunikacijska omrežja in storitve Republike Slovenije (v tem postopku in v nadaljevanju: stranka z interesom AKOS), številka 090-2/2019/4 z dne 13. 2. 2019, jo odpravil in odločil, da ji mora stranka z interesom AKOS v roku 31 dni od vročitve te odločbe na tam navedeni način posredovati kopiji odločb številka 06104-2/2018/16 in 06104-1/2018/34 (1. točka izreka), zavrnil njeno zahtevo za povrnitev stroškov pritožbenega postopka (2. točka izreka) ter odločil, da v postopku posebni stroški niso nastali (3. točka izreka).
2. Tožnica [redacted] je bila v upravnem postopku, v katerem je prosilka [redacted] zahtevala dostop do navedenih odločb, stranska udeleženka.
3. Stranka z interesom AKOS je zahtevo prosilke [redacted] za posredovanje navedenih odločb zavrnila s sklicevanjem na 7. in 8. točko prvega odstavka 6. člena Zakona o dostopu do informacij javnega značaja (ZDIJZ). Upravni organ je nato ugotovil, da je sicer res, da sta bili odločbi izdani v upravnem postopku po 224. členu Zakona o elektronskih komunikacijah (ZEKom-1), torej sta bili sestavljeni zaradi upravnega postopka v smislu 7. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ, vendar pa je pri presoji škodnega testa v smislu iste zakonske določbe ocenil, da ni mogoče, da bi razkritje dokončnih odločb škodovalo izvedbi že končanega upravnega postopka, čeprav je bil zoper odločbi sprožen upravni spor. Dodal je, da mora razkritje zahtevanih dokumentov ogroziti izvedbo določenih dejanj v postopku do take mere, da jih ne bi bilo več mogoče izvesti ali bi bila njihova izvedba težja oziroma povezana z nesorazmernimi stroški ali težavami. To škodo lahko po njegovem mnenju verodostojno oceni le organ, ki postopek vodi, ne pa stranka tega postopka. Pri tem škoda, ki bi nastala udeležencem

postopka, ni pomembna. Po njegovem mnenju na odločitev ne more vplivati niti dejstvo, da sta bili v upravnem postopku izdani delni odločbi.

4. S takšno presojo upravnega organa je soglašalo tudi Upravno sodišče, ki se je v skladu z določbo drugega odstavka 71. člena ZUS-1 sklicevalo na razloge v izpodbijani odločbi. Dodalo je, da se z izdajo dokončne odločbe upravni postopek zaključi, če pa je v upravnem sporu tožbi ugodeno ter je izpodbijana odločba odpravljena in je zadeva vrnjena upravnemu organu v ponovni postopek, se začne nov upravni postopek, glede katerega je zopet relevantna presoja, ali je podana izjema iz 7. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ. Te izjeme torej po oceni Upravnega sodišča ni mogoče uporabiti, dokler sodišče po vloženi tožbi v upravnem sporu še ni presodilo o zakonitosti dokončne upravne odločbe, saj ni mogoče trditi, da bi razkritje njene vsebine škodovalo bodočemu, ponovljenemu upravnemu postopku. Po presoji Upravnega sodišča v obravnavanem primeru tudi ni podana izjema iz 8. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ, saj gre za dokumenta iz zaključenih upravnih postopkov.
5. Vrhovno sodišče je s sklepom X DoR 235/2022-5 z dne 14. 12. 2022 revizijo dopustilo glede vprašanja, *ali je Upravno sodišče v izpodbijani sodbi pravilno uporabilo določbi 7. in 8. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ, ko je zavzelo stališče, da navedenih izjem ni mogoče uporabiti, kadar se zahteva za dostop nanaša na dokončno upravno odločbo, kljub temu da je zoper njo vložena tožba v upravnem sporu in tako še ni pravnomočna.*
6. Tožnica _____ (v nadaljevanju: revidentka, _____) je na podlagi tega sklepa vložila revizijo zaradi zmotne uporabe materialnega prava (2. točka prvega odstavka 85. člena ZUS-1). Vrhovnemu sodišču predlaga, naj reviziji ugotovi in izpodbijano sodbo spremeni tako, da njeni tožbi ugotovi oziroma podrejeno, naj izpodbijano sodbo razveljavi in zadevo vrne istemu sodišču v novo sojenje. Zahteva tudi povrnitev stroškov postopka.
7. Toženka v odgovoru na revizijo predlaga njeno zavrnitev.

K I. točki izreka

8. Revizija ni utemeljena.
9. Revizijsko sodišče v primeru dopuščene revizije preizkusi izpodbijano sodbo samo v tistem delu in glede tistih konkretnih pravnih vprašanj, glede katerih je bila revizija dopuščena (drugi odstavek 371. člena Zakona o pravdnem postopku (ZPP)). Pri odločanju je vezano na ugotovljeno dejansko stanje, saj revizije ni mogoče vložiti zaradi njegove zmotne ali nepopolne ugotovitve (drugi odstavek 370. člena ZPP).

Bistvene navedbe strank

10. Revidentka _____ navaja, da morata biti za obstoj izjeme varstva upravnega postopka iz 7. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ in smiselno enako tudi za obstoj izjeme varstva sodnega postopka iz 8. točke prvega odstavka istega člena ZDIJZ kumulativno izpolnjena dva pogoja: (1) upravni postopek, v zvezi s katerim je bila sestavljena ali pridobljena informacija, mora teči in (2) razkritje te informacije bi škodovalo njegovi izvedbi. Meni, da je v obravnavani zadevi prvi pogoj izpolnjen, saj sta navedeni odločbi, ki ju je prosilka _____ zahtevala od stranke z interesom AKOS, nastali v upravnih postopkih po 221. in 224. členu ZEKom-1. Po njeni oceni je izpolnjen tudi drugi pogoj. Če je namreč zoper upravno odločbo sprožen upravni spor, je upravni postopek še v teku in je z razkrivanjem podatkov mogoče vplivati na njegovo izvedbo. Iz dela prakse upravnega organa in Upravnega sodišča izhaja, da je za presojo izjeme iz 7. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ pomembno, ali je postopek pravnomočno zaključen, kar pa v tem primeru ni. Nasprotno stališče bi izničilo smisel upravnega spora. To potrjuje tudi drugi odstavek 59. člena Uredbe o upravnem poslovanju (v nadaljevanju: Uredba).
11. Revidentka _____ je prepričana, da je napačno stališče Upravnega sodišča, po katerem je sklicevanje na izjemi iz 7. in 8. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ izključeno, ko postane upravna odločba, na katero se nanaša zahteva za dostop, dokončna, ne glede na to, ali je zoper njo vložena tožba v upravnem sporu ali ne. Poudarja, da možnost ponovne izvedbe ugotovitvenega postopka zahteva, da se ohranja integriteta postopka in da ponovljeni postopek ni nek drug postopek, ki bi bil ločen od prvega. Gre za isti postopek, saj Upravno sodišče odločbo odpravi in zadevo vrne v stanje pred njeno izdajo, upravni organ pa mora ponovno izvesti ugotovitveni postopek oziroma drugače presojati iste navedbe ali dokaze. Tudi iz prakse upravnega organa izhaja, da bi razkritje dokumentov, ko ugotovitveni postopek še poteka, lahko ogrozilo nadaljnjo zbiranje, izvedbo in obstoj dokazov.
12. Opozarja, da sta bili navedeni odločbi, ki ju je zahtevala prosilka, _____, izdani v postopkih nadzora izvrševanja njenih obveznosti, ki so ji bile naložene z regulatornima odločbama številka 38244-1/2017/29 z dne 5. 12. 2017 in 38244-2/2017/19 z dne 5. 12. 2017, s katerima je bila določena za operaterja s pomembno močjo na v njiju navedenih upoštevni trgih. Zato se v njiju pojavljajo številni podatki o njenem poslovanju in stroških v zvezi z opravljanjem njene dejavnosti. Po njeni oceni je zlasti problematično, da zahteve za dostop do podatkov o tovrstnih postopkih nadzora uporabljajo njeni konkurenti, kot je to v tem primeru prosilka _____. Razkrivanje podatkov o vseh postopkih nadzora, še preden so ti pravnomočno zaključeni, bi ohromilo njeno delovanje, konkurentom pa omogočilo, da jo ne trgu onemogočijo.
13. Toženka v odgovoru na revizijo poudarja, da sta izjemi iz 7. in 8. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ ločeni, zato ju je treba obravnavati ločeno. Meni, da je v

obravnavani zadevi stranka z interesom AKOS zahtevo prosilke zavrnila le po 7. točki prvega odstavka 6. člena ZDIJZ, 8. točko pa je k temu brez obrazložitve le pripisala. Zato je tudi upravni organ presojal le obstoj izjeme iz 7. točke, v delu, ki se nanaša na poslovno skrivnost, pa je v celoti sledil tožnici.

Zato revizijsko vprašanje ni upravičeno, poleg tega pa obstoj dokončne upravne odločbe pri izjemi iz 8. točke ni pomemben.

14. Toženska ob sklicevanju na sodbo Upravnega sodišča v zadevi I U 293/2020 z dne 18. 5. 2022 pojasnjuje, da se na izjemo iz 7. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ lahko sklicuje le organ, ki konkretni upravni postopek vodi in na katerem je tudi dokazno breme izpolnjevanja pogojev zanjo. Po njeni oceni stranka z interesom AKOS v obravnavani zadevi ni izkazala izpolnjevanja teh pogojev, saj so bili razlogi, na katere se je sklicevala, usmerjeni v varstvo pravic tožnice, ne pa v varstvo izvedbe konkretnega upravnega postopka v teku. Opozarja, da je imela tožnica v tem primeru položaj stranske udeleženke, zato izjeme, ki varuje izvedbo konkretnega upravnega postopka (ne pa pravice udeleženih strank), niti ne more uveljavljati. Tudi sicer se zatrjevana škoda nanaša na tiste dele zahtevanih informacij, do katerih prosilka zaradi varstva poslovne skrivnosti ni bila upravičena.
15. Meni, da je lahko ob upoštevanju jezikovnega okvira in Slovarja slovenskega knjižnega jezika (SSKJ) pri tej izjemi predmet varstva le postopek, ki je pred organom javne uprave v teku. Če bi zakonodajalec želel varovati postopek do pravnomočnosti, bi moral izjemo oblikovati drugače. Poleg tega je treba zaradi varstva širokega dostopa do informacij javnega značaja izjeme obravnavati restriktivno.
16. Stranka z interesom AKOS v odgovoru na revizijo meni, da se je na navedeni izjemi mogoče sklicevati, dokler o izpodbijani upravni odločbi ni pravnomočno odločeno in obstaja možnost, da se upravni postopek ponovi. Če je namreč dokončna odločba v upravnem sporu odpravljena in je zadeva vrnjena istemu organu v ponovni postopek, se upravni postopek vrne v čas pred izdajo te odločbe. Zato bi lahko, če bi bila odločba ali informacija, ki je predmet dostopa, v času do pravnomočnosti razkrita javnosti, to škodovalo izvedbi ponovljenega upravnega postopka ter nato morebitnemu novemu sodnemu postopku in s tem učinkovitemu uveljavljanju pravnih sredstev. Meni, da vprašanje pravnomočnosti odločbe pri presoji izjeme iz 8. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ ni pomembno in da gre v primeru, ko prosilec zahteva dostop do informacije oziroma odločbe, ki se nahaja tako v upravnem kot sodnem spisu, za isti podatek, zato to zahteva tudi presojo izjeme iz 8. točke. Ocenjuje, da bi pravilen odgovor na zastavljeno vprašanje zahteval ločeno analizo izjem.

Zakonska ureditev

17. ZDIJZ v 5. členu določa, da so informacije javnega značaja prosto dostopne

pravnim ali fizičnim osebam (prvi odstavek), da ima vsak prosilec na svojo zahtevo od organa pravico pridobiti informacijo javnega značaja tako, da jo pridobi na vpogled, ali da pridobi njen prepis, fotokopijo, ali njen elektronski zapis (drugi odstavek), in da ima vsak prosilec pravico, da pod enakimi pogoji kot druge osebe pridobi pravico do ponovne uporabe informacij v pridobitne ali nepridobitne namene (tretji odstavek). V 6. členu ZDIJZ ureja izjeme od prostega dostopa. Tako med drugim določa, da organ prosilcu dostop do zahtevane informacije zavrne, če se njegova zahteva nanaša na podatek, ki je bil pridobljen ali sestavljen zaradi upravnega postopka, in bi njegovo razkritje škodovalo njegovi izvedbi (7. točka prvega odstavka) ter podatek, ki je bil pridobljen ali sestavljen zaradi pravnega, nepravnega ali drugega sodnega postopka, in bi njegovo razkritje škodovalo njegovi izvedbi (8. točka prvega odstavka).

Presoja Vrhovnega sodišča

18. Navedena določba 8. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ torej določa, da organ prosilcu dostop do zahtevane informacije zavrne, če se njegova zahteva nanaša na podatek, ki je bil pridobljen ali sestavljen zaradi pravnega, nepravnega ali drugega sodnega postopka, in bi njegovo razkritje škodovalo njegovi izvedbi. Iz te določbe tako jasno izhaja, da izjemo od prostega dostopa pomenijo izključno podatki, pridobljeni ali napravljeni zaradi sodnega postopka. Zato se nanjo ne more sklicevati organ, kadar se zahteva za dostop, naslovljena nanj, nanaša na njegovo upravno odločbo. Ta odločba je sicer res lahko predmet izpodbijanja v upravnem sporu, vendar je organ ni napravil ali pridobil zaradi sodnega postopka. Nasprotno – ker se stranka s to odločbo ne strinja, jo izpodbija v upravnem sporu. Odločba je tako v sodnem postopku predmet presoje oziroma vzrok za ta postopek, kar pomeni, da do sodnega postopka pride zaradi odločbe in ne obratno. Zato izjeme iz 8. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ po presoji Vrhovnega sodišča ni mogoče uporabiti v zadevi, kot je obravnavana.
19. Glede izjeme iz 7. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ, ki se nanaša na varstvo upravnega postopka, Vrhovno sodišče najprej opozarja, da je že v sodbi v zadevi X Ips 34/2023 z dne 6. 11. 2024 presodilo, da je namenjena varovanju postopka, zato morajo biti za njeno uporabo izpolnjeni pogoji, da gre za upravni postopek, zaradi izvedbe katerega je bil (zahtevani) podatek pridobljen ali sestavljen, da ta postopek še ni zaključen in da bi razkritje podatka škodovalo izvedbi tega postopka. Varovan je torej postopek, ki ga vodi organ, ki je zavezanec za dostop do informacij javnega značaja, in sicer tako, da ta organ oceni, ali bi razkritje zahtevanega podatka ogrozilo nadaljnjo izvedbo tega postopka.¹ Dokazno breme za obstoj te izjeme je na organu, ki sam ve, kaj bi lahko škodovalo izvedbi postopka, ki ga vodi.² Stranka postopka se zato ne more uspešno sklicevati na to izjemo.³

¹ Sodba Vrhovnega sodišča v zadevi X Ips 34/2023 z dne 6. 11. 2024, točka 22.

² Prav tam, točka 23.

³ Prav tam.

20. Vprašanje, ki je podlaga za to revizijo, se sicer posebej nanaša na dokončno upravno odločbo oziroma na morebitno ponovitev upravnega postopka, vendar pa je tudi taka procesna situacija načeloma zajeta v tistem izmed navedenih pogojev, ki za uporabo izjeme iz 7. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ zahteva, da upravni postopek še ni zaključen. Edini postopek, ki je potekal v konkretni zadevi, je namreč z izdajo dokončne odločbe formalno zaključen.
21. K temu je treba dodati, da se navedena stališča sicer nanašajo na procesno dejansko stanje, ki se je deloma razlikovalo od obravnavane zadeve, kar pa v ničemer ne zmanjšuje njihove relevantnosti. V zadevi X Ips 34/2023 je namreč šlo za odločbo *drugega* organa, ki jo je organ pridobil za vodenje svojega postopka, v obravnavani zadevi pa za odločbo, ki je bila izdana prav v upravnem postopku, ki naj bi bil varovan z izjemo iz 7. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ. Vendar pa je temeljno vprašanje v obeh postopkih enako, namreč kakšne kriterije je treba upoštevati pri uporabi navedene izjeme.
22. Dodatno vprašanje, na katerega je treba odgovoriti v tej zadevi, je torej le, ali je mogoče izjemo iz 7. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ širiti tudi na morebitne bodoče oziroma ponovljene upravne postopke v isti zadevi. Vrhovno sodišče pri tem uvodoma opozarja, da že iz naslova 6. člena ZDIJZ izhaja, da ureja izjeme. Vse izjeme pa je treba razlagati restriktivno. Široka razlaga ni dopustna, saj očitno ne bi sledila namenu zakona, ki je zagotoviti javnost in odprtost delovanja organov ter omogočiti uresničevanje pravice fizičnih in pravnih oseb, da pridobijo informacije javnega značaja (prvi odstavek 2. člena ZDIJZ).
23. Vrhovno sodišče je že v navedeni sodbi v zadevi X Ips 34/2023 z dne 6. 11. 2024 pojasnilo, da je škoda za nadaljnjo izvedbo upravnega postopka izkazana zlasti tedaj, ko dejansko stanje še ni v celoti ugotovljeno in je pridobivanje dokazov oziroma ugotavljanje dejanskega stanja še v teku. Takrat bi po presoji Vrhovnega sodišča razkritje zbranih dokumentov morda lahko ogrozilo nadaljnje zbiranje, izvedbo ali celo obstoj dokazov, kar bi vplivalo na izdajo odločbe, in takšna škoda, povzročena izvedbi postopka, bi lahko bila večja od pravice javnosti, da se seznani z zahtevanimi informacijami.⁴ Vendar pa organ po zaključku upravnega postopka še ne more konkretno oceniti škode za izvedbo morebitnega ponovljenega upravnega postopka, torej postopka, ki ga sploh (še) ne vodi.
24. Zakon o splošnem upravnem postopku (ZUP) namreč določa, da organ v upravni zadevi odloča po zakonu, podzakonskih predpisih, predpisih samoupravnih lokalnih skupnosti in splošnih aktih, izdanih za izvrševanje javnih pooblastil (načelo zakonitosti; prvi odstavek 6. člena ZUP), v postopku mora ugotoviti resnično dejansko stanje in v ta namen ugotoviti vsa dejstva, ki so pomembna za zakonito in pravilno odločbo (načelo materialne resnice; prvi odstavek 8. člena ZUP), preden izda odločbo pa mora stranki dati možnost, da se izjavi o vseh

4 Prav tam, točka 22.

dejstvih in okoliščinah, ki so pomembne za odločbo (načelo zaslišanja stranke; prvi odstavek 9. člena ZUP). Organ, pristojen za odločanje, odločbo o zadevi, ki je predmet postopka, izda na podlagi dejstev, ugotovljenih v postopku (prvi odstavek 207. člena ZUP). Iz teh določb ZUP torej izhaja, da mora organ v upravnem postopku ravnati zakonito, v ugotovitvenem postopku popolno ugotoviti dejansko stanje, šele zatem pa izdati zakonito odločbo, s katero oblikuje svojo voljo⁵ in ki pomeni temeljni zaključek odločanja v upravnem postopku.⁶

25. Vse to pomeni, da organ potem, ko oceni, da so izpolnjeni zakonski pogoji za izdajo odločbe, ne more hkrati predvideti potrebe po ponovitvi upravnega postopka in presoditi, da bi razkritje te odločbe škodovalo izvedbi morebitnega ponovljenega postopka. To bi namreč pomenilo, da bi organ pod vprašaj postavil pravilnost in zakonitost svoje lastne odločitve, s tem pa bi kršil načelo zaupanja v pravo, ki izhaja iz načela pravne države (2. člen Ustave Republike Slovenije), ki med drugim zahteva, da so posamezne odločitve, ki so zakonite in sprejete brez vnaprejšnjih pridržkov in po svoji naravi niso prehodnega značaja, stabilne.⁷
26. To pomeni tudi, da organ za svojo odločitev o uporabi izjeme iz 7. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ ne bi mogel navesti nobene konkretne obrazložitve, ki ne bi bila v nasprotju z razlogi izdane odločbe in s tem protispisna, ali pa bi morala biti obrazložitev tako splošna oziroma prazna, da bi se vsem tem razlogom izognila. Vsaka od teh možnosti je očitno nezakonita.
27. Od izdaje dokončne upravne odločbe torej organ, ki izda to odločbo in ki bi bil pristojen tudi za odločanje o omejitvi dostopa do podatkov javnega značaja v upravnem postopku, v katerem je bila ta odločba izdana, za odločanje o taki omejitvi nima več podlage v smislu odprtega postopka, niti za morebitno omejitev ne more več navesti konkretnih, zakonitih razlogov. Morebitna ponovitev postopka na podlagi upravnega spora je v tem času, posebej do vložitve tožbe, povsem negotova, prav tako dejstva in okoliščine, ki bodo v morebitnem ponovljenem postopku pravno pomembni in bi dostop do informacij javnega značaja lahko ogrozil njihovo ugotavljanje.
28. S tem, ko se revidentka v zvezi z morebitnim ponovljenim upravnim postopkom sklicuje na varstvo pravice do sodnega varstva, se torej sklicuje na bodoča, negotova dejstva, tako glede obstoja upravnega postopka, kot glede obsega in razlogov za omejitev dostopa do informacij javnega značaja. Tak obseg zaščite morebitnega bodočega postopka na podlagi bodočih, negotovih dejstev pa bi smiselno pomenil podlago za omejitev dostopa do katerega koli oziroma celo do *vseh* podatkov iz upravnega postopka, in to brez navedbe konkretnih razlogov, vse do pravnomočnosti izdane odločbe. Zato bi bilo tako varstvo po presoji

5 Kerševan, E., in Androjna, V.: Upravno procesno pravo: Upravni postopek in upravni spor. 2., spremenjena in dopolnjena izdaja. Lexpera d. o. o. (GV Založba), Ljubljana 2018, str. 304.

6 Prav tam.

7 Odločba Ustavnega sodišča v zadevi Up-95/16 z dne 14. 3. 2019, točka 20.

Vrhovnega sodišča očitno preširoko in v nasprotju s temeljnimi načeli upravnega postopka.

29. Odlična ilustracija opisane situacije je prav obravnavana zadeva. Revizijske navedbe v smeri varstva pravice do poštenega postopka so namreč povsem splošne oziroma načelne, saj revidentka v ničemer ne navede, razkritje katerega podatka in kako bi lahko ogrozilo ponovljeni upravni postopek. Kako naj bi Upravno sodišče na tej podlagi izvedlo škodni test in po vsebini odločilo o omejitvi dostopa, za kar se revidentka zavzema, ostaja nejasno. Vrhovno sodišče pripominja, da so za razliko od tega revizijske navedbe, ki se nanašajo na nevarnost razkritja podatkov o revidentkinem poslovanju, jasne in konkretne, vendar ta razlog za omejitev dostopa ni predmet presoje v tej reviziji.
30. Odgovor na revizijsko vprašanje, ali je Upravno sodišče v izpodbijani sodbi pravilno uporabilo določbi 7. in 8. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ, ko je zavzelo stališče, da navedenih izjem ni mogoče uporabiti, kadar se zahteva za dostop nanaša na dokončno upravno odločbo, kljub temu da je zoper njo vložena tožba v upravnem sporu in tako še ni pravnomočna, je torej pritrdilen.

Revizijska presoja v obravnavani zadevi

31. V obravnavani zadevi je stranka z interesom AKOS kot organ, ki je zavezanec za dostop do informacij javnega značaja, zahtevo prosilke _____ za posredovanje njenih odločb številka 06104-2/2018/16 in 06104-1/2018/34 zavrnila s sklicevanjem na izjemi iz 7. in 8. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ. S takšno presojo se ni strinjal upravni organ, ki je kot pritožbeni organ ocenil, da izjemi nista podani, in je zato zahtevi prosilke, _____, ugodil. Njegovo odločitev je potrdilo tudi Upravno sodišče.
32. Revidentka, _____, ki se zavzema, da je bila odločitev stranke z interesom AKOS, ko je uporabila izjemi iz 7. in 8. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ, pravilna, je bila v upravnem postopku pred stranko z interesom AKOS in upravnim organom stranska udeleženka.
33. Glede na obrazložena materialnopravna izhodišča po presoji Vrhovnega sodišča izjema iz 8. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ ne pride v poštev, saj stranka z interesom AKOS zahtevanih odločb ni napravila ali pridobila zaradi sodnega postopka. Kolikor pa se revidentka _____ je sklicuje na izjemo iz 7. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ, Vrhovno sodišče sodi, da se nanjo ne more uspešno sklicevati, saj je že v sodbi v zadevi X Ips 34/2023 z dne 6. 11. 2024 presodilo, da se nanjo lahko sklicuje le organ, ki sam ve, kaj bi lahko škodovalo izvesti postopka, ki ga vodi, ne pa stranka tega postopka.
34. Vrhovno sodišče pri tem v zvezi z navedbami revidentke _____ podanimi v smeri, da se v odločbah, ki jih je zahtevala prosilka družba _____

, nahajajo podatki o njenem poslovanju, dodaja, da v tej sodbi predstavljena stališča ne vplivajo na njeno možnost, da se v (upravnem) postopku dostopa do informacij javnega značaja kot stranska udeleženka v zvezi z določenimi podatki uspešno sklicuje na izjemo iz 2. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ, po kateri organ prosilcu dostop do zahtevane informacije zavrne, če se njegova zahteva nanaša na podatek, ki je opredeljen kot poslovna skrivnost v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske družbe.⁸

35. Iz navedenih razlogov revizija ni utemeljena, saj niso podani razlogi, zaradi katerih je bila vložena. Vrhovno sodišče jo je zato na podlagi 92. člena ZUS-1 zavrnilo.

K II. točki izreka

36. Odločitev o stroških revizijskega postopka temelji na določbi tretjega odstavka 165. člena Zakona o pravnem postopku (ZPP) v zvezi s prvim odstavkom 22. člena ZUS-1.

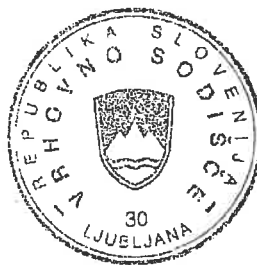
Odločitev senata

Senat Vrhovnega sodišča je odločitev sprejel soglasno.

Ljubljana, 12. marec 2025

Predsednik senata

Peter Golob, l.r.

Ta prepis je soglasen z izvirnikom.
Podpis pristojnega delavca sodišča:

⁸ Pirc Musar, N., in Kraigher Mišič, T. (ur.): Zakon o dostopu do informacij javnega značaja s komentarjem. Uradni list Republike Slovenije, Ljubljana 2017, str. 136.